

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Middelalderlig

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann11tom-shoot-idm139885184895312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Jeg beded mit Vildt — den bændige Viv,
 hun var mig til Vilje — det bøder mit Liv.
 Jeg siger mig løs fra den koblede Hær,
 jeg bliver hos hende, jeg mest havde kær.
 Jeg siger mig løs fra den syndige Jord,
 jeg blander min Sang i de saliges Kor.
 Min Harpe blev brudt — min Sang fo'r hen,
 Fru Mette vil tvinde min Stræng igen;
 Fru Mette vil favne Guds Moders Skød
 og bede om Naade for mig i min Død!

River sin Daggert op og støder den i sit Byst; Jægeren og den vilde Jægt forsvinder. Udenfor i
 Æbegaarden ses i det sidste, stærke Aftenskar Spillemande-Koret knælende; den gamle Harpe-
 spiller først.

HARPE.

Saa vil vi vor Harpe saa lempeligt slaa
 og lokke dens Stræng til at tale;
 jeg hørte en Vise fra Skoven udgaa,
 fra dybeste Kløfter og Dale.
 Der blinker fra Skoven en Stjernes Skær,
 de bøjer sig ydmyg, de stiveste Trær;
 der bølger en Luftning — den véd ej hvorhen —
 der aander i Aftens Stunde
 fra ukendte Verdner en Fred for den,
 som gik her paa Jorden til Grunde.

HR. PREBEN kryber frem fra Kamlaen.

Jeg misted min Viv og min bedste Ven ...
Med et Udraah.
 men jeg bjærged — ved Gud — mine Hunde!